

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 41. Vincentius Maria Cardinalis Ursinius in Papam electus assumpto nomine Benedicti XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67596)

Sæc. XVIII.
A. C. 1724.

§. XLI.

*Vincentius Maria Cardinalis Ursini
in Papam electus assumpto nomine
Benedicti XIII.*

*Hist. Univ.
tom. 9.
Period. I.
cap. 8.
pag. 684.
Vita Card.
Ursini t. I.
pag. 316.
Conlin Roma
Sancta p. 9.*

Postquam Cardinalis Piazza omni Pontificatus spe exciderat, Cardinales, quos *Zelantes* vocant, ex la-
Virum annis meritisque gravem pro-
ponere decreverant, atque ex his pre-
cipue nominabant Nicolaum Caracci-
olum, & Vincentium Mariam Ursini
quos ipsis etiam Albanis haud ingro-
tos fore sperabant: cum autem Caracci-
olus adversa semper premeretur mol-
letudine, segnius de eo agebatur: Car-
dinales vero Belluga, Tolomæus, Bo-
harius & Polignacus omnes intente-
bant nervos, ut Ursinio Albanos con-
ciliarent; hi enim viginti octo man-
rabant Cardinales, qui ad Albanorum
nutum sua cuicumque suffragia conferre
parati erant. Insuper Cardinalis Se-
lernus Hannibalem Cardinalem S. R. E.
Camerarium per quicquid sanctum be-
crumque obtestabatur, ut cum Ursinio
Ursinio suffragaretur, hacque viri
dignæ concertationis æstum sedere
Tergiversabantur primo Albanii, postea
tamen ab ipsis Cardinalibus Gallis Bo-
hanio & Polignaco persuasi, habitum

inter se consiliis Ursinium suo accessu Sæc. XVIII.
 & tiara dignissimum pronuntiabant, A. C. 1724.
 atque inter ipsos Rohanius palam e-
 dixerat, si *Ursinius pius est, oret pro no-*
bis, si doctus, doceat nos, si prudens, re-
gat nos. Ipse etiam Cardinalis Came-
 rarius Cardinalem Cienfuegos Cæsaris
 Oratorem rogabat, ut suo quoque suf-
 fragio accedere vellet: Hic enim adhuc-
 dum fluctuabat; nam licet Imperator
 Ursinium excludi non iussisset, nec tamen
 inter illos numerabatur, quos Orator
 singulari commendatione iuaret, hac
 vero difficultate per Cardinalem Tolo-
 mæum sublata, Cienfuegos se eidem
 suffragaturum spondit. Animis ita-
 que sic dispositis die vigesima septima
 Maij colliguntur vota, ac primo
 quidem Ursinius triginta sex tulit suf-
 fragia, paulopost nova fit scrutatio, in
 qua quinquaginta eligentes, & nocte
 subsequente una omnes in Ursinium sua
 contulerunt suffragia. Nil ergo reli-
 quum erat, nisi ut Ursinius hanc ele-
 ctionem suo assensu firmaret: ast ipse
 solus unanimi eligentium calculo re-
 pugnat, ipsumque Cardinalem Ot-
 tobonum summis precibus fatigabat,
 ut eum utpote Cæsaris subditum no-
 mine Franciæ Regis excluderet. Re-
 spondente autem Cardinale Regem
 Galliæ Virum optime meritum exclu-
 dere

Sæc. XVIII. A. C. 1724 dere non esse assuetum, Ursinius ad ce-
 teros conversus Cardinales dixit: *Sis-
 tis utique me esse reformatorem, Vir sanc-
 ticus in mea Diœcesi audio, & Vos me in
 Papam eligere vultis? revocate vestra suffra-
 gia, & in me compromittite, spondeo, in
 vobis propositurum longe dignissimum.* Ad
 hæc nomine omnium respondit Cardina-
 lis de Judice: *compromisso locus est,
 dum consensus haberi nequit, Tu autem
 unanimes omnium suffragio electus es.* Ad
 hæc obmutuit Ursinius, petens, ut le-
 lus in sua cella Dei opem implorare
 permetteretur, ast nemine adven-
 tente inde recedens, in quodam an-
 gulo delitescerebat; tandem post sedulam
 duarum horarum inquisitionem repeti-
 tus, nullo tamen pacto induci poterat,
 ut oblatam tiaram, cujus se indignis-
 simum reputabat, acceptaret: ad Car-
 dinalium pedes se projicit, atque inter
 uberrimas lacrimas orat & obtestatur,
 ut alium se digniorem eligere velit.
 Vicissim Cardinales Belluga & Tol-
 mæus sæpius in genua provoluti adhi-
 bitis maximi momenti rationibus, ei
 persuadere nitebantur, ut tandem factæ
 electioni consentiret, sed incassum
 omnia, plures horas tenuit Ursini
 cunctatio ac constans repugnantia,
 unde censebant nonnulli, eum etiam
 anathematis interminati metu ad assen-
 sus

sum esse compellendum, exstare exem- Sæc. XVIII.
 pla, quibus pertinacem ejusmodi mo- A. C 1724.
 destiam ob publicam utilitatem fuisse
 devictam, testatum redderetur: alii
 vero Cardinales perpenſa obedientia,
 qua Urſinius adhuc Cardinalis ſuo Ma-
 gistro Generali tanquam voci Dei ad-
 nutum obtemperare ſolitus erat, P. Au-
 guſtinum de Pipia ſupremum Ordinis
 Prædicatorum Generalem accerſivere.
 Hic omni rationum vi, cunctisque elo-
 quentiæ ac doctrinæ præſidiis reluctantem
 flectere haud poterat; cum ergo
 ſe nihil proficere cerneret, tandem in
 hæc verba prorupit: *Auctoritate, quæ
 mihi in Eminentiam veſtram data eſt, aut
 potius, quam ipſa in me agnoſcit, præci-
 pio, ut Pontificiam dignitatem acceptet.*
 Ad hæc verba Urſinius inclinato
 detectoque capite & abdicata pro-
 pria voluntate reſpondit: *Fiat voluntas
 Dei*, quo dicto tabulis, ut de ejus aſ-
 ſenſu legitime conſtaret, nomen ſuum
 ex obedientia inſcripſit: Poſtea inter-
 rogatus de nomine, Benedictus XIV.
 nominari voluit, cum autem recorda-
 rêtur Petrum de Luna ſeu Benedictum
 XIII. nonniſi ſchiſmaticum ſeu Anti-
 papam fuiſſe, nomen Benedicti XIII.
 die vigesima nona Maij aſſumpſit, ſic
 tandem poſt bimembre & viginti duos
 dies conclave abſolvebatur. Poſtquam
 Tt 5 igitur

Sæc. XVIII igitur Cardinales neo - electum Pontificem, qui tum jam annum ætatis septuagesimum quintum agebat, venerando pedum osculo, & fidei juramento honorarunt, ipse ex Sacello Paulino ad Vaticanam Basilicam pro more in se gestatoria deferri recusavit, ægre etiam ab eo obtineri potuit, ut alienis humeris usque ad portam deferri permitteret, mox tamen præ foribus egressus descendens sese in genua submitit, & sacra limina demississimo osculo vultu ipso ingressu in Ecclesiam indignissimum libavit. Absolutis omnibus consuetis solemnitatibus Pontifex clam rursus ad Basilicam D. Petri accessit, ibidemque per integras duas horas in genua procumbens orationi vacavit; postmodum ad suum cubile reversus, cum ibidem lectum superbe ac magnifice exornatum videret, suum stratum, quo in conclavi utebatur, afferri, atque in angusto cubiculo collocari, omnemque Palatii sui ornatum, ac cetera ad pompam duntaxat instructa auferri iussit. Tota suppellex erant papyraceæ Senatorum imagines & sedilia stramine contexta, cumque ei ad bibendum scyphus argenteus affabre elaboratus porrigeretur, terreum suum vasculum sibi præberi, & pro prandio duo ossibilia afferri petiit, cumque ante quo

quotidie pro mensa Pontificia viginti Sæc. XVIII.
 quinque scuta fuissent erogata, ipse non- A. C. 1724.
 nisi quatuor scuta impendit, residuum

vero in pauperes distribui præcepit, famul-
 is suis vestes sericas deferre prohi-
 buit, & non nisi laneis cærulei coloris
 eos vestivit; nec ullatenus concessit,
 ut Episcopi ejus pedes sed duntaxat
 dexteram deoscularentur, sicut & ipse
 præsentibus cunctis manum sui Magistri
 Generalis genuflexus dissuaviatus est:
 cumque Maigrotum Cononensem Epi-
 scopum accedere cerneret, exclamavit.

*Ah! Maigrote tu Cononensis Episcopus
 Sanctus es, & ego infelix sum Pontifex.*

Exceperat quidem festivas Principum,
 Præfulum & Legatorum aggratulatione-
 nes, non nisi tamen inter lacrimas tam
 copiose effusas, ut cunctis adstantibus
 præ animi teneritudine complorantibus
 tota Urbs lacrimis diffluere videretur.
 Celebratur die quarta Junii consueta
 pompa neo - electi Pontificis inaugu-
 ratio, in qua die Benedictus omnibus
 & singulis pauperibus eo concurrenti-
 bus decem Bajochos distribui jussit, ea-
 demque die in Festo Pentecostes duo-
 decim pauperibus cibos propriis suis
 manibus porrexit, ac totidem in Pala-
 tio Apostolico quotidie prandio exce-
 pit, sæpiusque Peregrinis ipse pedes la-
 vit. Die decima ejusdem Mensis ad

Noso-

Sæc. XVIII. Nosocomium S. Spiritus contendit, ibi-
A.C. 1724. que ægrotis Sacrum Viaticum, atque
 extremam unctiōem administavit:
 eadem die anni sacri gratiam promul-
 gavit, suisque in literis hæc notata
 digna verba adjecit: *Ne supernæ vo-
 luntati, cui non est, qui resistat, nimium
 obluſtari videremur, imposito nobis jugo,
 collum submissimus.* Insuper Rote
 Auditores, Cameræ Apostolicæ Cleri-
 cos, & Signaturæ Ministros, qui vo-
 tantes appellantur, adesse jussit, eos
 hortatus, ut justitiæ administrandæ
 intentissimi, assidue studiis vacarent,
 ac propterea mature domum redirent,
 nec in fæminarum consortio sese deti-
 nerent; hacque super re vigilem se ocu-
 lum habiturum subjunxit: Supplicæ-
 tionem solemnem in adorationem SS.
 Sacramenti in Vaticano decretam dex-
 tera faciem tenens comitabatur, ipsæ-
 que assistente Cardinale Polignaco Ab-
 batem Tencinum in Embrodunensem
 Archiepiscopum inauguratus est. Die
 duodecima Junii primum, ut vocant,
 celebravit Consistorium, in quo Con-
 gregatos Cardinales his verbis allocu-
 tus est.

Venerabiles Fratres!

*Est quidem divinis Institutionibus tro-
 nitum, ut gloriatur Frater humilis in ex-
 altatio*

altatione sua, *Isaiæ* libro 9. quo dextera Do- Sæc. XVIII.
 mini magnificetur in laude, & qui dixit de A. C. 1724.
 tenebris lucem splendescere, mirabiliū suo-
 rum gloriam in figmenti infirmitate lucu-
 lentius ostendisse videatur: Nos tamen di-
 gnis Ministerio Apostolico virtutibus nostri-
 que reatus conscientia pavidos vicem ma-
 gis nostram dolere decet, atque a *Judiciis*
 ejus potius timere, quam de exaltatione
 gloriari: propterea cum primum de sollici-
 tudine omnium Ecclesiarum Nobis impo-
 nenda agere cœpistis, merito verebatur, ne
 Deus terribilis super filios hominum elevans
 allideret nos, ac ne fortiora suscipientes
 inconcusso pondere contereremur, at vero cum
 ingenti metu perculsi ministerium nostræ im-
 becillitati jure formidandum detrectaremus,
 mira illa & officii plena fraternitatum ve-
 strarum consensio certissimo Nobis argu-
 mento fuit cœlestium Mandatorum, quibus
 nefas esse duximus diutius oblectari &c.

Tertia autem post die in Festo Cor-
 poris Christi pedibus incedens, quam-
 vis ejus Prædecessores duodecim Sa-
 cerdotum humeris innixi SS. Sacra-
 mentum deferre consuevissent, ipse in
 publica supplicatione Sacram Hostiam
 deferebat. Ceterum hic Pontifex,
 quamprimum D. Petri Cathedram con-
 scenderat, tot tamque egregia pietatis
 specimina edidit, ut in iis omnibus re-
 censendis Lectoris & meo fastidiose
 abute-

Sæc. XVIII. abuterer otio: dixisse sufficiat, in maxima hac solemnitate nil magnificentius, splendidiusque eluxisse, quam neo - electi Pontificis paupertatem, humilitatem, pietatemque.

§. XLII.

Benedicti Pontificis vita & gesta ante Pontificatum.

Contin l. c. Guarnac.

t. 2. p. 410. Series Rom. Pontif.

pag. 390. Vita Urs.

Card. t. I. pag. 390.

Benedictus, antea in Baptismate dictus Petrus Franciscus, Patre Ferdinando Ursino Gravinæ Duce, & Matre Joanna Francibana della Tolfa Gramenti Ducissa Anno 1649. die secunda Februarii in Neapolis Regno primam lucem aspexit. Enimvero Ursinæ Familiæ decus universam pene Europam ab antiquissimis retro sæculis complexa erat. Ex ea enim integrum agmen Ducum, Sanctorum, ac Consulorum Romanorum profluxit: decem etiam Reginae ad sublimia Europæ solia evocatæ, & duodecim partim Imperatorum, partim Regum Filia nuptiali fœdere Ursino stemmati desponsatæ immortalam gloriam huic prosapiæ intulerunt. Erat Benedictus Filius primogenitus hæres dignissimus illius Familiæ, quæ cælo duodeviginti Sanctos publico ritu celebratos, & duos quarti sæculi Martyres, Cathedræ Divi Petri quatuor